

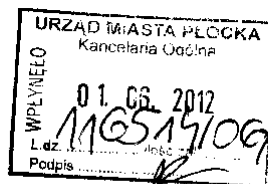

Warszawa, dnia *19. maja* 2012 r.

WOJEWODA MAZOWIECKI

LEX.P.4131.6.2012

Rada Miasta Płocka
Stary Rynek 1
09-400 Płock

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust.2 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591, z 2002r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 214, poz. 1806, z 2005r. Nr 172, poz. 1441, z 2006r. Nr 17, poz. 128, Nr 175, poz. 1457, Nr 181, poz. 1337, z 2007r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 Nr 28, poz. 142 i 146 oraz Nr 106 poz. 675, z 2010r. Nr 40 poz. 230, z 2011r. Nr 117, poz. 697, Nr 134 poz. 777, Nr 21 poz. 113, Nr 217, poz. 1281, Nr 149, poz. 887))

stwierdzam nieważność

Uchwały Nr 376/XXIII/2012 Rady Miasta Płocka z dnia 24 kwietnia 2012r. w sprawie *uchwalenia Regulaminu Rady Miasta Płocka* w części dotyczącej §12 ust.3 Regulaminu Rady Miasta Płocka stanowiącego załącznik do Uchwały.

Uzasadnienie

Przedmiotową Uchwałą Rada Miasta Płocka uchwaliła Regulamin Rady Miasta Płocka, w tym jego §12 ust.3 stanowiący, iż „*Radni mają prawo wglądu do dokumentacji w Wydziałach Urzędu Miasta i jednostkach komunalnych, z wyłączeniem części niejawniej*

dokumentacji przetargowej. W przypadku stwierdzenia, iż treść danego dokumentu objęta jest ochroną na podstawie ustawy o ochronie informacji niejawnych, ustawy o ochronie danych osobowych, ustawy o zamówieniach publicznych, ustawy kodeks spółek handlowych w zakresie tajemnicy handlowej, ustawy kodeks cywilny w zakresie ochrony dóbr osobistych, radny ma obowiązek powziętą na jego podstawie wiedzę zachować w tajemnicy zgodnie z wymogami wynikającymi z tych ustaw. Zobowiązanie dochowania tajemnicy radny potwierdza oświadczeniem złożonym w Biurze”.

Organ nadzoru stwierdził, iż powyższe uregulowanie Rada Miasta Płocka podjęła bez podstawy prawnej i z przekroczeniem swoich ustawowych kompetencji.

Zgodnie z art. 61 Konstytucji RP każdemu obywatelowi przysługuje prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne. Prawo to obejmuje również uzyskiwanie informacji o działalności organów samorządu gospodarczego i zawodowego a także innych osób oraz jednostek organizacyjnych – w zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa.

Zasady oraz tryb udostępniania informacji publicznej reguluje ustawa z dnia 6 września 2011r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. Nr 112 poz. 1198 ze zmianami), definiująca w art. 1 ust.1 informację publiczną jako „każdą informację w sprawach publicznych” i zakreślająca w art. 2 ust.1 bardzo szerokie prawo dostępu do niej, stwierdzając iż przysługuje ono „każdemu”. Kategorie informacji i dokumentów stanowiących informację publiczną, które podlegają udostępnieniu w trybie ww ustawy określa jej art. 6.

Z kolei zgodnie z art. 5 ust.1 ustawy, dostęp do informacji publicznej podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych. W przypadku zatem określenia w innej ustawie odmiennych zasad oraz trybu dostępu do informacji ta ustawą chronionych, ma ona pierwszeństwo w stosowaniu. Przykładem takich ustaw są m.in.:

- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997r. (t.j. Dz.U. z 2020r. Nr 101 poz. 926 ze zm.) *o ochronie danych osobowych*, obejmująca ochroną wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej (art.6 ust.1), która będzie miała zastosowanie w przypadku dostępu do takiej „dokumentacji w wydziałach urzędu miasta i jednostkach komunalnych” jak chociażby akta osobowe pracowników,
- *kodeks postępowania administracyjnego*, który w art. 73 §1 wyraźnie do stron postępowania administracyjnego ogranicza prawo przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów,

- ustawa z dnia 5 sierpnia 2010r. *o ochronie informacji niejawnych* (Dz.U. z 2011r. Nr 149 poz. 887), zgodnie z którą informacje i dokumenty niejawne mogą być udostępniane wyłącznie osobie dającej rękojmię zachowania tajemnicy i tylko w zakresie niezbędnym do wykonywania przez nią pracy lub pełnienia służby na zajmowanym stanowisku albo wykonywania czynności zleconych. Rękojmią zachowania tajemnicy, zgodnie z art. 2 pkt.2 ustawy, jest zdolność osoby do spełnienia ustawowych wymogów do zapewnienia ochrony informacji niejawnych przed nieuprawnionym ujawnieniem, stwierdzona w wyniku przeprowadzenia postępowania sprawdzającego, zakończonego wydaniem poświadczenia bezpieczeństwa. Wprawdzie ustawa w art. 34 ustanawia wyjątki od konieczności przeprowadzenia postępowania sprawdzającego, jednakże nie ma wśród nich radnych.

Ustawa o dostępie do informacji publicznej, oprócz odwoływania się do ustaw szczególnych, takich jak chociażby przykładowo wskazane powyżej, sama również wyznacza granice prawa do informacji. Zgodnie bowiem z art. 5 ust.2 tej ustawy, prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy.

Zatem w przypadku, gdyby informacja stanowiąca informację publiczną w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej, objęta była ochroną ze względu na to, że dane w niej zawarte stanowią tajemnicę ustawowo chronioną czy też ze względu na prawo do prywatności lub tajemnicę przedsiębiorcy, informacja ta nie podlega udostępnieniu, co dotyczy także radnych, występujących o udostępnienie takiej informacji. Radny dysponuje bowiem tylko takimi uprawnieniami, jakie przyznają mu przepisy powszechnie obowiązującego prawa. *„W tym świetle należy podkreślić, że żaden z przepisów powszechnie obowiązującego prawa nie traktuje prawa dostępu do informacji publicznej jako instytucji „wchodzącej w zakres” sprawowania mandatu radnego. Taki stan rzeczy przesądza w istocie o braku podstaw do powoływania się na prawo dostępu do informacji publicznej z pozycji radnego. To jednak w żaden sposób nie przeszkadza osobie fizycznej, będącej radnym, w korzystaniu z możliwości stworzonych przez przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej. W tym jednak zakresie należy występować z pozycji jednostki (obywatela)”* (tak: Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu, wyrok z dnia 8 października 2008r., IV SA/Wr 352/08).

Jak zatem wynika z powyższego, materia dotycząca „wglądu do dokumentacji w wydziałach urzędu miasta i jednostkach komunalnych” wyczerpująco została uregulowana w przepisach ustawowych, niedopuszczalne jest więc regulowanie jej ponownie a tym bardziej jej modyfikowanie poprzez przyznanie radnym prawa niczym nieograniczonego dostępu do

wszelkich dokumentów i informacji, w tym dokumentów i informacji niejawnych lub objętych tajemnicą, jedynie za „zobowiązaniem dochowania tajemnicy”, które „radny potwierdza oświadczeniem złożonym w Biurze”.

Mając powyższe na uwadze, organ nadzoru uznał, iż Uchwała Nr 376/XXIII/2012 Rady Miasta Płocka z dnia 24 kwietnia 2012r. w sprawie uchwalenia Regulaminu Rady Miasta Płocka w części dotyczącej §12 ust.3 Regulaminu Rady Miasta Płocka stanowiącego załącznik do Uchwały narusza obowiązujące przepisy prawa w sposób istotny i w związku z tym należy stwierdzić jej nieważność w tym zakresie.

Zgodnie z art. 92 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który zaskarżone rozstrzygnięcie wydał.

WOJEWODA MAŁOPOLSKI

Jacek Kozłowski